

Dosarul nr. 2ra-1523/20

Prima instanță: Judecătoria Comrat sediul Vulcănești (jud. I. Botezatu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. D. Fujenco, A. Mironov, L. Caraianu)

ÎNCHEIERE

28 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Maxim Neagu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Maxim Neagu împotriva Olgăi Cosolapova cu privire la stabilirea mărimii restanței pensiei de întreținere a copilului minor

împotriva deciziei din 12 martie 2020 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost respins apelul declarat de Maxim Neagu și menținută hotărârea din 21 octombrie 2019 a Judecătoriei Comrat sediul Vulcănești, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 30 mai 2018, Maxim Neagu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Olgăi Cosolapova cu privire la stabilirea mărimii restanței pensiei de întreținere a copilului minor.

În motivarea acțiunii a invocat că în procedură executorului judecătoresc I. Musteață se află procedura de executare nr. 191p/a -130/18 cu privire la încasare din contul lui a pensiei de întreținere a copilului minor XXXXX în beneficiul Olgăi Cosolapova.

În cadrul procedurii de executare menționate, conform art. 104 Codul familiei și art. 114 Cod de executare, a fost stabilită mărimea restanței pensiei de întreținere a copilului minor în sumă de 28 000 de lei pentru perioada 25 aprilie 2016 – 25 decembrie 2017.

A remarcat că la stabilirea mărimii restanței pensiei de întreținere a copilului minor pentru perioada indicată, nu au fost luate în calcul veniturile salariale acumulate de el în perioada 1 ianuarie 2017 - 25 decembrie 2017.

Astfel, la 27 aprilie 2018, în adresa executorului judecătoresc I. Musteață a înaintat o cerere cu privire recalcularea mărimii restanței pensiei de întreținere, luând

în considerație veniturile acumulate în perioada 1 ianuarie 2017 - 25 decembrie 2017.

Drept urmare, la 25 mai 2018, a recepționat răspunsul executorului judecătoresc I. Musteață din 17 mai 2018 privind refuzul de a recalcula mărimea restanței pensiei de întreținere.

A comunicat că prin hotărârea din 25 octombrie 2016 a Judecătoriei Comrat, pensia de întreținere a copilului minor XXXXX a fost stabilită în mărime de 1/4 din veniturile calculate sau de altă natură.

Astfel, reieșind din suma venitului obținut de el în mărime de 14 650 de lei, mărimea restanței pensiei de întreținere pentru perioada 1 ianuarie 2017 - 25 decembrie 2017, constituie suma de 3 662,5 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 104 Codul familie, art. 33, 33¹, 38, 85, 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, stabilirea mărimii restanței pensiei de întreținere a copilului minor XXXXX pentru perioada 1 ianuarie 2017 - 25 decembrie 2017 în sumă de 3 662,5 de lei.

Prin hotărârea din 21 octombrie 2019 a Judecătoriei Comrat sediul Vulcănești, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 12 martie 2020 a Curții de Apel Comrat, a fost respins apelul declarat de Maxim Neagu și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că, în lipsa tuturor actelor necesare ce ar confirma angajarea în câmpul muncii sau obținerea alocațiilor sociale de către Maxim Neagu pentru perioada restanței acumulate sau a informației privind veniturile calculate sau de alt gen, executorul judecătoresc I. Musteață corect a efectuat calculele după formula $5\ 600$ de lei (cuantumul salariului mediu lunar) $\times 25\ \%$ (1/4 mărimea stabilită a pensiei de întreținere) = $1\ 400$ de lei lunar, $1\ 400$ de lei lunar (mărimea stabilită a pensiei de întreținere) $\times 20$ luni (perioada restanței) = $28\ 000$ de lei.

La 7 iulie 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, Maxim Neagu a declarat recurs împotriva deciziei din 12 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o neîntemeiată, ilegală și pasibilă casării.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au argumentat de ce la stabilirea mărimii restanței pensiei de întreținere a copilului minor nu au fost luate în considerație veniturile obținute de el, sub formă de salariu, pentru perioada 1 ianuarie 2017 - 25 decembrie 2017, în situația în care aceste venituri au fost declarate oficial și confirmate prin documente.

A învederat că legislația în vigoare, care reglementează modul stabilirii datoriei privind pensia pentru întreținerea copilului, nu prevede imposibilitatea și interzicerea corectării în privința datoriei numai pentru prezentarea cu întârziere de către debitor a documentelor care confirmă salariul sau alte venituri.

La fel, instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au luat în considerație faptul că la stabilirea mărimii datoriei privind pensia pentru întreținerea copilului, executorul judecătoresc nu a întreprins careva acțiuni privind descoperirea existenței a veniturilor lui, în situația în care este posibilă stabilirea veniturilor și în condițiile de neprezentare de către debitor a informației despre salariu și/sau alte venituri.

Având în vedere că veniturile lui au fost declarate, fiind introduse în sistemul public de evidență a veniturilor cu scopul impunerii și asigurării sociale, informația despre veniturile ar fi putut primită de către executorul judecătoresc din surse respective și aplicată la stabilirea obligațiilor privind întreținerea copilului și stabilirea mărimii datoriei.

La 23 septembrie 2020, în adresa Olgăi Cosolapova și executorului judecătoresc Ion Mustață a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Maxim Neagu, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 153), fiind recepționată de executorul judecătoresc Ion Mustață la 25 septembrie 2020 și de Olga Cosolapova la 28 septembrie 2020, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 154, 155).

La 13 octombrie 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, Olga Cosolapova a depus referință la recursul declarat de Maxim Neagu, solicitând respingerea recursului.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care executorul judecătoresc Ion Mustață să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 30 aprilie 2020, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 123), fiind recepționată de către recurent la 11 mai 2020, ceea ce se atestă prin copia avizului de recepție anexată la actele cauzei (f. d. 125).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 7 iulie 2020 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Maxim Neagu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul

în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Maxim Neagu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Maxim Neagu urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Maxim Neagu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu